Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 651/24
19.8.2024. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Душанке Ђорђевић, председника већа, Јелене Шкулић и Душана Агатоновића, чланова већа, уз учешће саветника Јелене Каличанин Војновић, као записничара, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 у саизвршилаштву у вези са чланом 33 КЗ и др., одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Уроша Спасојевића, браниоца окривљеног ББ, адвоката Марјана Јанковића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Младена Никића и браниоца окривљених ГГ и ВВ, адвоката Жељка Лекића, те жалби јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Ваљеву Кт број 426/22 од 30.4.2024. године, изјављених против пресуде Основног суда у Ваљеву К број 313/23 од 11.4.2024. године, у седници већа одржаној дана 08.7.2024. године у присуству браниоца окривљеног ГГ, адвоката Жељка Лекића, те у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, те након већања и гласања одржаног дана 19.8.2024. године, донео је, следећу

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосноване, жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Уроша Спасојевића, браниоца окривљеног ББ, адвоката Марјана Јанковића и јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Ваљеву, па се пресуда Основног суда у Ваљеву К број 313/23 од 11.4.2024. године, **ПОТВРЂУЈЕ** у делу става првог којим су окривљени АА и ББ оглашени кривим због извршења продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 у вези члана 61 КЗ, те у ставу другом изреке пресуде у делу у коме су окривљени АА, ВВ и ГГ, ослобођени оптужбе да су извршили кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204 став 1 тачка 1 у вези са чланом 33 КЗ, те у ставу трећем изреке пресуде којим је према окривљеном АА на основу одредбе члана 84 КЗ, изречена мера безбедности обавезног лечења алкохоличара, и у ставу четвртом, којим је усвојен имовинско-правни захтев оштећеног "Инфраструктура железнице Србије" а.д. Београд и окривљени АА и ББ обавезани на плаћање имовинско-правног захтева, те у делу изреке пресуде у петом и шестом ставу само у делу у коме су окривљени АА и ББ

обавезани на плаћање трошкова кривичног поступка и судског паушала.

УСВАЈАЊЕМ жалбе браниоца окривљеног ВВ, адвоката Младена Никића и браниоца окривљеног ГГ, адвоката Жељка Лекића, **УКИДА СЕ** пресуда Основног суда у Ваљеву К број 313/23 од 11.4.2024. године у делу става првог изреке, којим су окривљени ВВ и ГГ оглашени кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у помагању у вези са чланом 35 КЗ, те у ставу четвртом изреке, у делу којим је усвојен имовинско-правни захтев оштећеног "Инфраструктура железнице Србије" а.д. Београд и окривљени ВВ и ГГ обавезани на солидарно плаћање истог, те у ставу петом у коме су окривљени ВВ и ГГ, обавезани на плаћање трошкова кривичног поступка и предмет се у том делу **УПУЋУЈЕ,** првостепеном суду на поновно суђење.

ОДБАЦУЈЕ СЕ жалба браниоца окривљеног ГГ и ВВ, адвоката Жељка Лекића у делу који се односи на окривљеног ВВ.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Ваљеву К број 313/23 од 11.4.2024. године и то ставом првим изреке пресуде, окривљени АА и окривљени ББ су оглашени кривима због извршења продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 у вези са чланом 33 и чланом 61 КЗ, па је окривљени АА, осуђен на казну затвора у трајању од четири године и седам месеци, а окривљени ББ на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци у коју ће му се урачунати време проведено у притвору. Окривљени ВВ и ГГ су оглашени кривима због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 у вези са чланом 35 КЗ, па је окривљени ГГ осуђен на казну затвора у трајању од једне године и три месеца, а окривљени ВВ на казну затвора у трајању од једне године, за коју је одлучено да ће се окривљени издржавати у просторијама у којима станује без електронског надзора, а које не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција. Ставом другим изреке пресуде, окривљени АА, ВВ и ГГ су на основу одредбе члана 421 став 1 тачка 2 и 423 став 1 тачка 2 ЗКП, ослобођени од оптужбе да су извршили кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204 став 1 тачка 1 у вези са чланом 33 КЗ. Ставом трећим изреке пресуде је према окривљеном АА на основу одредбе члана 84 КЗ, изречена мера безбедности обавезног лечења алкохоличара затвореног типа, за коју је одлучено да ће се извршити у заводу за извршење казне или у одговарајућој здравственој установи или другој специјализованој установи и може трајати док за то постоји потреба, али не дуже од изречене казне затвора. Ставом четвртим изреке пресуде, усвојен је имовинско-правни захтев оштећеног предузећа "Инфраструктуре железнице Србије" а.д. Београд, па су обавезани окривљени АА и ББ, ВВ и ГГ да солидарно плате на име имовинско-правног захтева износ од 450.730,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде. У ставу петом, окривљени су обавезни на плаћање судског паушала, а у корист буџетских средстава суда износ од по 7.000,00 динара, док је окривљени ББ обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка у износу од 63.000,00 динара. Окривљени АА је ставом шестим изреке пресуде, обавезан да плати износ од 44.671,70 динара, а окривљени ББ износ од 31.500,00 динара на име трошкова кривичног поступка у корист буџетских средстава Републике Србије у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Против ове пресуде благовремене жалбе су изјавили:

-бранилац окривљеног АА, адвокат Урош Спасојевић, због одлуке о кривичној санкцији са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи пресуду и окривљеног АА осуди у оквиру прописа одредбе члана 55а КЗ на казну затвора у минималном трајању;

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Марјан Јанковић, због погрешне примене материјалног права и одлуке о казни, али из садржине жалбе произлази да је изјављена и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и битних повреда одредаба кривичног поступка са предлогом да Апелациони суд у Београду окривљеног ББ ослободи од оптужбе да је извршио кривично дело на терет оштећеног "Инфраструктура железнице Србије" или ако утврди да је окривљени извршио ово кривично дело да побијану пресуду преиначи тако што ће изрећи блажу казну;

-бранилац окривљеног ВВ, адвокат Младен Микић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде Кривичног закона са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду у ожалбеном делу укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење;

-адвокат Жељко Лекић, као бранилац окривљених ВВ и ГГ из свих законом предвиђених разлога са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи пресуду тако што ће окривљени ВВ и ГГ бити ослобођени од оптужбе да су извршили кривично дело за које су оглашени кривима а евентуално да се пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

-јавни тужилац Основног јавног тужилаштва у Ваљеву Кт.бр. 426/22 од 30.04.2024. године у ослобађајућем делу пресуде због битне повреде одредаба кривичног поступка с предлогом да Апелациони суд у Београду уважи жалбу, у ослобађајућем делу укине пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Одговор на жалбу јавног тужиоца је изјавио бранилац окривљених ВВ и ГГ адвокат Жељко Лекић оспоривши наводе те жалбе и предложивши суду да је одбије као неосновану.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж.бр. 691/24 од 10.06.2024. године изнео предлог да се жалба јавног тужиоца ОЈТ у Ваљеву усвоји као основана и пресуда у ослобађајућем делу укине те предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање а да се жалбе бранилаца окривљених АА, ББ, ВВ и ГГ одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у присуству адвоката Жељка Лекића и одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду на којој је размотрио целокупне списе заједно са ожалбеном пресудом и изјављеним жалбама, пресуду је испитао у смислу одредбе члана 451 ЗКП у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалбама, па је по оцени жалбених

навода и предлога нашао да треба одлучити као у изреци ове пресуде, а ово из следећих разлога:

Најпре, како из доказа у списима произлази да је окривљени ВВ поднеском у суд примљеним дана 18.04.2024. године отказао пуномоћје адвокату Жељку Лекићу то је Апелациони суд у Београду одлучио као у ставу трећем изреке ове пресуде и жалбу адвоката Жељка Лекића у делу који се односи на окривљеног ВВ је одбацио као недозвољену на основу одредбе члана 455 став 1 тачка 1 ЗКП. Наиме, одредбом члана 79 тачка 1 ЗКП је прописано да браниоцу престају права и дужности у случају опозива или отказа пуномоћја, па је овај суд жалбу адвоката Жељка Лекића у делу који се односи на окривљеног ВВ за кога је утврђено да је овом браниоцу отказао пуномоћје, одбацио и донео одлуку као у изреци.

Испитујући правилност и законитост пресуде у делу којим је окривљени ББ оглашен кривим за кривично-правне радње извршене на штету Предузећа “Инфраструктура железнице Србије” а.д. Београд, у ноћи 06. на 07.06.2022. године у ..., у ком делу се пресуда спори жалбом браниоца окривљеног ББ адвоката Марјана Јанковића наводима о томе да овај окривљени није крив за предметну крађу, да није учествовао у радњи извршења кривичног дела, да је суд погрешно ценио одбрану окривљеног АА у којој је објаснио да окривљени ББ није починио дело на терет “Инфраструктура железнице Србије” те да чињеница да је окривљени примио износ од 5.000,00 динара од извршиоца дела није доказ учешћа у радњи извршења дела, јер овај окривљени није знао да су други окривљени извршили кривично дело већ их је срео на путу ка својој кући и није знао да новац који је добио потиче из извршења кривичног дела, Апелациони суд у Београду је оценио као неосноване сматрајући да се њима правилност и законитост пресуде неосновано спори.

Наиме, чињенично стање као у изреци пресуде у делу који се односи на окривљеног ББ и кривично дело извршено на терет оштећеног Предузећа “Инфраструктура железнице Србије” а.д. Београд првостепени суд је утврдио правилном и свестраном оценом свих изведених доказа, са једнаком пажњом ценећи како доказе који терете окривљеног тако и оне који му иду у прилог. Најпре, неосновани су жалбени наводи да је окривљени ГГ изјавио да окривљени ББ није учествовао у извршењу кривичног дела, будући да из доказа у списима следи да је окривљени ГГ пред судом испричао да не познаје окривљеног АА и ББ али да познаје окривљеног ВВ који му је рекао да га је позвао окривљени АА и који га је замолио да њему и његовом брату помогне, те да је заједно са окривљеним ВВ отишао до пролаза иза бензинске станице “Мол” у делу ... где су се нашли са окривљеним АА и ББ који су терали на колицима гвожђе која су се заглавила у уском пролазу. Након што су истоварили гвожђе провукли су колица, а затим поново натоварили гвожђе на колица и сви заједно су се одвезли до ... улице где су се и растали. Окривљени ГГ објашњава да је заједно са окривљеним ВВ отишао кући, а за браћу је навео да су отишли у правцу ... и да су помињали да иду на отпад да то продају.

Правилно првостепени суд није прихватио измењену одбрану окривљеног АА са главног претреса у којој је објаснио да његов брат ББ није учествовао у крађи на штету “Инфраструктура Железнице Србије", да је те вечери остао код куће, а да је он у крађи учествовао са окривљенима ВВ и ГГ, правдајући измењену одбрану насиљем које

је у полицији трпео, ценећи исту као неуверљиву. Наиме, окривљени је саслушан и пред ОЈТ у Ваљеву у својству осумњиченог и није дао било какву примедбу ни тужиоцу нити браниоцу у погледу силе коју је претходно, како је на главном претресу објаснио, трпео, већ је напротив и пред ОЈТ у Ваљеву поновио раније дату одбрану у полицији. Како је окривљени ББ брат окривљеног АА, то је правилан закључак првостепеног суда да је окривљени АА заинтересован за исход поступка и да је промена његове одбране мотивисана тиме да помогне брату и смањи његову кривицу и евентуалну казну.

Како из доказа у списима произлази да су новац који су окривљени добили продавањем гвожђа које су одузели од инфраструктуре “Железнице Србије" поделили, тако што је део добио окривљени ВВ, те окривљени ГГ, део окривљени АА, а део и окривљени ББ, то правилно првостепени суд закључује да је ово још један доказ у низу оних који указују на то да је окривљени ББ учествовао у одузимању предметног гвожђа, односно извршењу кривичног дела за које је оглашен кривим, те да је нелогично да је новац добио само зато што је АА његов рођени брат. Ово тим пре што је окривљени АА у својој првобитној одбрани објаснио да је кривично – правне радње на штету оштећеног предузећа “Инфраструктура Србије" извршио заједно са својим братом, описујући детаљно које је радње предузео он, а које окривљени ББ, па је оваква одбрана окривљеног и према ставу овог суда правилно прихваћена од стране првостепеног суда будући да је сагласна и осталим изведеним доказима, и на таквој одбрани окривљеног АА је чињенично стање као у изреци првостепене пресуде правилно и утврђено.

Жалбени навод браниоца окривљеног ББ, адвоката Марјана Јанковића да исказ окривљеног АА дат пред ОЈТ није изведен читањем као доказа на главном претресу, оцењен је као без утицаја на другачију одлуку суда у овој кривичноправној ствари будући да је окривљени АА саслушан на главном претресу, а суд је у образложењу пресуде интерпретирао одбрану окривљеног АА коју је дао у полицији, затим у просторијама Основног јавног тужилаштва у Ваљеву и касније на главном претресу.

Испитујући пресуду у делу одлуке о казнама које су изречене окривљенима АА и ББ у ком делу се пресуда спори жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Уроша Спасојевића и жалбом браниоца окривљеног ББ, адвоката Марјана Јанковића, наводима о томе да су окривљени строго кажњени, Апелациони суд у Београду налази да су и ови жалбени наводи неосновани. Наиме, приликом доношења одлуке о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљенима АА и ББ, првостепени суд је према ставу овог суда правилно утврдио и адекватан значај дао свим отежавајућим и олакшавајућим околностима прописаним одредбом члана 54 КЗ које утичу на то да кривична санкција буде правилно одабрана, а њена висина правилно одмерена, па је на страни окривљеног АА као олакшавајућу околност ценио његово признање и држање пред судом, а као отежавајућу околност чињеницу да је реч о вишеструком повратнику коме је пре извршења предметног кривичног дела изрицана два пута казна затвора од једне године због кривичних дела извршених са умишљајем, при чему није протекло више од пет година од када је окривљени оптуштен са издржавања казне затвора, те правилно закључио да су у односу на окривљеног АА испуњени услови за примену императивне одредбе члана 55а КЗ. У односу на окривљеног ББ, првостепени суд је правилно као олакшавајућу околност на страни окривљеног ценио његову породичност,

а као отежавајућу околност ранију осуђиваност, правилно ценећи само оне пресуде које су постале правноснажне пре извршења предметног кривичног дела. Даље, ценећи степен кривице и јачину повреде угрожавања заштићеног добра, првостепени суд је правилно окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од четири године и седам месеци, дакле на казну затвора која прелази половину распона казне предвиђене за кривично дело за које је окривљени оглашен кривим, а окривљеног ББ на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору.

Према ставу овог суда, овако изречене казне су адекватне како тежини извршеног кривичног дела, тако личности окривљених као извршилаца, и њима ће се постићи сврха кажњавања и изрицања кривичних санкција које су предвиђене одредбом члана 4 и 42 КЗ.

Имајући у виду одбрану окривљеног АА, као и налаз и мишљење судског вештака психијатра, првостепени суд је правилно закључио да постоји опасност да ће окривљени АА услед конзумирања алкохола поновити кривично дело због чега је окривљеном АА правилно изречена и мера безбедности обавезног лечења алкохоличара тзв. затвореног типа, те је у том смислу пресуда потврђена и у ставу три изреке.

Испитујући правилност пресуде у делу у коме су окривљени ВВ и ГГ оглашени кривима због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у помагању у вези са чланом 35 КЗ, у ком делу се пресуда спори жалбама бранилаца окривљених, адвоката Младена Никића и адвоката Жељка Лекића, у делу који се односи на окривљеног ГГ, Апелациони суд у Београду налази да је основано указано изјављеним жалбама бранилаца окривљених да је пресуда у овом делу донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП будући да је изрека пресуде нејасна и неразумљива, при чему у пресуди постоји и одсуство разлога о битним чињеницама, а дати разлози су нејасни и међусобно противречни што је последица погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања због чега је пресуда у овом делу морала бити укинута.

Наиме, окривљени ВВ и ГГ су оглашени кривима због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у помагању у вези са чланом 35 КЗ, а њихове кривично правне радње су изреком пресуде описане на тај начин да су ова двојица окривљених након што су окривљени АА и ББ обијањем одузели ствари у просторијама Предузећа "Инфраструктура железнице Србије" и напустили лице места, позвали путем телефона окривљеног ВВ, а окривљени ВВ окривљеног ГГ, како би им помогли да одузете предмете однесу, а што су окривљени ВВ и ГГ и учинили. Из доказа у списима пре свега одбрана окривљених ВВ и ГГ следи да су ова двојица окривљених заиста помогли окривљеном АА и ББ да предмете за које је утврђено да су одузети у просторијама Предузећа "Инфраструктура Железнице Србије" најпре истоваре из колица, а затим у иста утоваре и помогну окривљенима АА и ББ да те ствари колицима одвезу до одређеног места, где су се растали, те да су након тога и добили новац на име помоћи коју су окривљенима АА и ББ пружили.

Међутим, основано је изјављеним жалбама указано да је изреком пресуде утврђено да су окривљени ВВ и ГГ помогли окривљенима АА и ББ тек након што су

окривљени АА и ББ извршили предметно кривично дело на штету Предузећа "Инфраструктура Железнице Србије", а да није реч о унапред обећаном помагању односно да није било никаквог претходног договора између окривљених пре него што је до одузимања туђих покретних ствари у конкретном случају заиста и дошло. Одредбом члана 35 КЗ је, између осталог, прописано да се помагањем, између осталог, нарочито сматра унапред обећано прикривање кривичног дела учиниоца, средстава којима је кривично дело извршено, трагова кривичног дела или предмета прибављених кривичним делом. Дакле, учествовање у радњи извршења кривичног дела помагањем у смислу цитиране одредбе члана 35 КЗ не може бити извршено ако унапред није обећано, односно, након што је кривично дело извршено више се у радњи извршења кривичног дела по природи ствари не може учествовати, а како је на ове чињенице основано указано жалбама бранилаца окривљених ВВ и ГГ, то је је пресуда у делу који се односи на окривљене ВВ и ГГ морала бити укинута и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Како су окривљени ВВ и ГГ обавезани на солидарно плаћање имовинско-правног захтева Предузећа "Инфраструктура Железнице Србије" заједно са окривљенима АА и ББ, то је пресуда у ставу четвртом изреке морала бити укинута у делу који се односи на окривљене ВВ и ГГ и предмет је и у овом делу враћен првостепеном суду на поновно одлучивање, као и у делу у ставу петом изреке у коме су окривљени ВВ и ГГ обавезани на плаћање судског паушала.

Коначно, одлучујући о жалби јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Ваљеву у делу у коме се пресуда спори у ослобађајућем делу, односно делу у коме су окривљени АА, ВВ и ГГ ослобођени оптужбе да су извршили кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204 став 1 тачка 1 у вези са чланом 33 КЗ, и то у ноћи 08. на 09.06.2022. године на штету ..., Апелациони суд у Београду налази да је правилност и законитост пресуде у ослобађајућем делу неосновано оспорена изјављеном жалбом. Првостепени суд је правилно утврдио да нико од окривљених није признао извршење овог кривичног дела, да је окривљени АА објаснио да је предметне вечери био у друштву са окривљеним ГГ и ВВ али да није улазио у објекат оштећене "..." јер зна да тамо има камера, а да је прозор покривен камерама што произилази и из исказа сведока ДД који је навео да камере постоје, те да постоји снимак на коме се уочавају два мушка лица али да се на снимку не види ко је у питању, следом чега је првостепени суд правилно поступао према начелу у сумњи повољније по окривљеног и у недостатку било којих материјалних доказа окривљене је ослободио од оптужбе.

Жалбени наводи јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Ваљеву којима се истиче да је суд по службеној дужности требало да изведе доказе и то вештачење трасолошке струке ради утврђивања да ли је одузети "Јапанер", односно његов пнеуматик, начинио фиксирани фотографисани траг пнеуматика на лицу места, те да ли је на лесонит плочи која је била део конструкције оштећеног предузећа пронађени ДНК брис изузет на стерилном штапићу - траг који је начинио неко од окривљених, као и да се предметни видео снимак одгледа на претресу, оцењени су као без утицаја на другачију одлуку суда у овој кривично-правној ствари. Наиме, кривични поступак је у конкретном случају вођен по захтеву јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Ваљеву, тужилац је имао могућности и права да предложи извођење доказа у кривичном поступку којима би се утврдили наводи из оптужног предлога Кт бр. 426/22,

али је то пропустио да учини, главни претрес је окончан након што су изведени сви предложени докази и нових доказних предлога није било, па наводи жалбе да је суд у циљу утврђивања навода из оптужбе требало да изводи доказе по службеној дужности немају утицаја на другачију одлуку суда у овој кривично-правној ствари будући да је првостепени суд на основу свих изведених и од стране тужилаштва и од стране одбране предложених доказа утврдио чињенично стање, те у односу на ослобађајући део пресуде правилно закључио да нема доказа да су окривљени АА, ВВ и ГГ извршили кривично дело на штету ..., због чега је пресуда и у ослобађајућем делу потврђена.

Следом свега реченог Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 457 и 458 ЗКП.

Записничар- виши саветник **Председник већа-судија**
Јелена Каличанин-Војновић с.р. **Душанка Ђорђевић с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић